

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורים צדיקים

כימי צאתך מארץ מצרים ארanno נפלאות. (ミכה ז' ט'ו) ובואר פסוק (שמות ג' יד) אה"ה אשר אה"ה, על פי משל לעני שהרוחich עשרה אלפיים בפעם אחד והיה לו תענוג גדול ואחר כך הרוחich עוד ר' אלפיים יש לו גם כן תענוג אבל נגד תענוג הראשון אין תענוג זה נחשב לכלום. ואם הינו רוצחים להעריך נגד התענוג הראשון כמו שייהיה לו גם כן עכשו תענוג כמו התענוג הראשון צריך להרוחich ריבוא רבבות אלפיים. והນמשל, הקדוש ברוך הוא פדה אותנו מצריכים מבית עבדים ועשה עמו ניסים ונפלאות והיה זה התענוג הראשון ובמהרה אם ירצה השם יעשה עמו ניסים ונפלאות. וכואורה נגד התענוג הראשון לא יהיה זה התענוג. אך הקדוש ברוך הוא יעשה עמו כל כך ניסים ונפלאות עד אין מספר ואפילו אם נערוך נגד התענוג הראשון אף על פי כן יהיה גם כן תענוג כמו התענוג הראשון. וזה כימי צאתך מארץ מצרים, אפילו נגד התענוג הראשון יהיה גם כן תענוג. ארanno נפלאות, וזה אקי"ק אשר אקי"ק: ספר קדושת לוי - דרוש לפסח

ועיקר היחוד דקדושא בריך הוא ושכינתייה ליחדא שמא ד"ה ב"ה כמו שאנו אומרים בכל המצוות לשם יחוד קדושא בריך הוא ליחדא שמא ד"ק ב"ה, ד"ק "יראה ה' אהבה כמו שכחטב ברעה מהימנא נשא ק"ב ב)". או ליהיפ' י' חכמה אהבה ה' בינה לבא יראה שכанс היראה בעמומי הלב, ואותיות ו"ק מורה על תורה ומזכות, ועיקר היחוד שהיה התורה מכבר דמתעם זה ו"ק בעצמו שם, ו"ק הוא שם בפני עצמו, ועיקר היחוד ליחדא שמא ד"ק ב"ק וזה בכל יום טוב שהקדושה ליחדא שמא ד"ק ב"ק דקדושא בריך הוא ושכינתייה כשהוא יהודא שלים עם יהוד "ק שם תרין רעין שלא מתפרשות תדי: ספר פרי צדיק הפסח - אות יג'

בשם הה"ק מקatzק זי"ע, שהי' רגיל לומר תמיד את מאמר חז"ל (פסחים י"א) הוא עצמו מחזיר עליו לשrepo מיכל קאכל מני' הנאמר אצל ביעור חמץ. ודבר זה הרמז על היצור הרע. והבן: ספר שיח שרפי קודש - פסח

שם החי' הרי"ם זי"ע, שפ"א בחג הפסח אמר מה שאמרו חז"ל (פסחים דק"ג) מתחילה בגנות ומשיים בשבח שהשתית ה' מראה אותם איך שהם משוקעים ומונחים תחת השאל תחתית. ואז ה' צועקים להשי"ת בכל לב וזהו עיקר הגאולה והבן כי עמק הוא: ספר שיח שרפי קודש - פסח

הרבי ר' בונוס מפרשיסחה זי"ע ביריד עברור כ"ק זי"ע מקatzק כוס גדול לד' כוסות ואמר לו בזה"ל אתה יש לך מוח גדול ע"כ תקח כוס זה לד' כוסות: ספר שיח שרפי קודש - פסח

בשם החי' הרי"ם זי"ע, בהגדה של פסח. חכם מה הוא אומר כו' אף אתה אמר לו כהלוות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן, הפ' הוא כמו שאין מפטירין אחר הפסח במזון שלא לבטל טעם מצה ופסח. רק ציריך שייה' נשאר בפיו טעם מצה ופסח. כמו כן ציריך אתה להבינו טעם שאליו מה העדות והחווקים והמשפטים שייה' טעמו נשאר בפיו לעולם. והבן: ספר שיח שרפי קודש - פסח

אלו קרע לנו הימים ולא העבירנו כו' בחרבבה כו'. פשוט "ל כי ה'" ציריך להיות טיט עכ"פ. אך "ל כי כתיב ויובאו בני ישראל בתוך הימים ביבשה כי זה עיקר הפלא מה שבני' הלכו תוך הימים ממש והי' להם ליבשה. כי אם ה' מסולק מבחי' ים אין זה פלא כל כך כי ביד הקב"ה לעשוות מים ביבשה. אבל לחייבת ישראל שוראל עשה הש"ת שגמ' שייה' בחיה' ים ממש. מ"מ ה' לבני' יבשה. וזה שבני' יכולין להפוך גם הטבע להמשיך הקדושה בתוכה ממש ע"י העבודה. וזה העבירנו בתוכו בחרבבה: ספר שפת אמת - לפסח - שנת תרל"א

גדולים מעשה ה' דרישים לכל חפציהם. ידוע כי כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם הוא כדי שיקח האדם ממנו לימוד לעבודות ה' ושહכל בראשו לכבודו, כמו שאמרו בשם הרב הקדוש מפשיסחה זצ"ל על מה שאמרו שעולם ד', הינו שהוא זצ"ל למד ממוני הכרת השם יתברך, וכשבא אברהם אבינו ע"ה וראה בירה אחת דולקת תמה וכוכ' אפשר לבירה بلا מנהיג עד שהציצ עליו הקדוש ברוך הוא ואמר לו אני בעל הבירה (כמו שאמרו בראשית רבתה ל"ט) ופירש ביה מה שנאמר מלאה הארץ קניין, והינו שכל הארץ נתמלאה מקנינים שיקנה האדם על ידי זה ידיעת השם יתברך, ומה השם יתברך רוצה ממנו, וכל דבר שבא לנגד עני האדם, בכוון ובהשגה פרטיות נזדמן דבר זה לנגד עניינו כדי שילמוד את עצמו ממנה, וכמו שמשטפין מהרב הקדוש ר' ר' זושא זצ"ל שהלך בדרכ לתוכו, ובא לנגדו על ובקש אותו שישיעו להעמיד את העגלת עם שחת (שקורין הא) שלו שנפלה, ואמר לו שאנו יכול והшиб לו העREL יכול אתה אבל אין רוץ, ואמר על זה הרב הקדוש הנזכר לעיל שרמזו לו שהה"א תתה נפה וביבלו להעמידה רק שאינו רוצה, וכן מה שאמרו (בגמרא ריש סוטה) רבינו אמר למה נסמכה פריש נזיר לפרש סוטה לומר לך שכל הרואה סוטה בקהלולה יזר עצמו מן הין, ולמה יזר עצמו הא הוא לא חטא רק שהוא כמ"ש שכיוון שהזמין השם יתברך לנגד עניינו הסוטה בקהלולה אין זה אלא כדי שילמד את עצמו להזיר עצמו מן ה' הין, וזה שנאמר גדולים מעשי ה', בימה שהם דרישים לכל חפציהם של מי שחפץ לקח איזה לימוד לעבדתו יתברך שמו יכול לקח לעצמו ממעשה ה': ספר פרי צדיק לחג הפסח - אות ל'

על התורה ועל העבודה

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כ'וי ואח'כ אמר ר' ואותנו הוציאו. ונראה כי ע"י אמונה שיש יציאת מצרים לכל דור ודור נתנה זה. ומהר"ל כתוב כי בכל ה' כל אחד ביציאת מצרים רק חייב לראות כאלו יצא בפרט ע"ש. ויל' ג' כנ"ל שע"י אמרונה נכנס לתוך הכלל ובודאי בכל ה' יצ'ם לנוקודה היישראלית שמשם נמשך חיים לכל איש ישראל רק ע"י אמונה באין זהה. ואחר שראה עצמו כאלו יצא. ויודע ומאמין כי גם ההארה שיש לו לא ה' לו ל' יצ'ם. ע"ז נתגלה לו שראה איך יוצאה באמות. וכן הפ' בסיפור יציאת מצרים אפלו כולם חכמים כי. כי אף שהוא חכם דבוק בה' חיים יש לו רק שצורך לברור זה ע"י אמונה והוא הספר לשון בירור וגolio מפורשת כי בכל דור יש יציאת מצרים לפני עניין הדור וכ'ז ה' בשעת יציאת מצרים. וכפי אמונה האדם כאלו יצא נתגלה בח' ז' ומרגש מצ'ם של עתה ויכול לצאת כל אחד ממשר שלו: ספר שפתאמת - לפסח - תרל"א

בשם רבינו הזקן מורה"י מוארכי זי"ע, שאמր שנים מי יודע כי אחד אלקינו שבשמים וארץ, שלשה מי יודע וכי אחד אלקינו שבשמים וארץ סוף כל הכל הוא אלקינו שבשמים וארץ מקטן ועד גדול הכל בא מיד והש"ת והבן: ספר שיח שרפוי קודש מה שקורין שה"ש בפסח. כי שה"ש הוא לבאר כי כל עניין עזה' רק משל הבין האהבה הצריכה להשי"ת. וזה פ' שיר השירים מכל השירים בעולם יוצא שיר זה. אך כי האדם צריך להיות נדבק בהນ בשל וקשה שה' הכל רק כדי לידע לעבוד להשי"ת וח'ו כשנדבקין בעזה' אין יכולון להבין כל הנמשל. זאת בפסח זמן חירותנו. שהאדם יכול למדוד רצון הש"ת גם מן הטבע ג'כ. כי מתגלה נקודה הפנימיות. זאת שיק' שה"ש בזמן הזה ספר שפתאמת

בגמרה (פסחים קט'ו ע"ב) לחם עוני נשונין עליו דברים הרבה. והיינו שצורך להיות דרך שאלת ותשובה הבן שאל מה נשתנהوابיו משיבו ובומו שאמרו שם (קט'ז). בנו שאלו כי' אשתו שאלתו ואם לאו הוא שואל לעצמו, וכן במאמר רבנן מליאל מצה שאנו אוכלון על שום מה כי' מרווח על שום מה כו' ואין אומרים סתם מצה שאנו אוכלים על שם שלא הספיק כו' רק דרך שאלת ותשובה (וכ' גירסת הרא"ש) והיינו שבלילה ציריך האדם להרגיש בנפשו חדשות, שציריך האדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים כו', והיינו שאז הרגש אדם בנפשו הרגש חזק שיצא מן המיצר, וכן ציריך לאדם להרגיש בכל ליל פסח כאלו הוא יצא ממצרים ולא יהיה הדבר אצלו דבר הרגל לאכול מצה ומරור וכדומה, וכן כל עיקר תקנת טבול ראשון אמרו שהיא כי היכי דליהו היכירא לתינוקת (כמו שאמרו שם קי"ד ע"ב) והיינו שתיעור האדם מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שיש שנייה בהז' וישא מהרגל ובא השאלה ראשונה על טבול ירכות זהה היה קללת אדם הראשון שמקודם היה מאכל אדם ורק פרי העץ ואחר כך נתקל אדם הראשון ואכלת את עשב השדה וכיוון שהזינו פניו ואמר אני וחמורני נאכל באבוס אחד אמר לו הקדוש ברוך הוא הואל והזינו פניך תאכל לחם כמו שאמרו (באשית רביה פ' כ) וכאן ביציאת מצרים אחר מכח עשירית שיצאו ישראל מכל י' הקלייפות וכוכנסו לשער מדותDKDOSHA, שכן היו אשר מכות נגנו למצרים וופוא לישראל כמו שאמר (וז'ב לו') התחל התיקון לפגם אדם הרואה, וציריך להרגיש השינוי שיתוקן הכל ולא יהיה שואר שביעסה זהה ציריך האדם להרגיש בכל ליל פסח הרגש מה חדש ושינויו שליל זה משונה מכל הלילות שבזה מרギש כאלו הוא יצא ממצרים ואך דאת כי עבדי אשוחורש אן מל מקום הלא עבדי ה' ולא עבדי פרעה שמהזה כבר יצאו שלא יהיה שעבוד כזה כמו שנאמר גוי מקרב גוי כעובר במעי אמו ומזה כבר יצאו ונדריך אדם להרגיש בכל שנה יציאה מוחודשת כאלו הוא יצא ממצרים: ספר פרי צדיק לחג הפסח - ב'

אין הגלוין מוגה כראוי וככדי - לה' הישועה כוג' כשר ושם - א' כשרון און פריליכין י"ט

אי' בסימן קד"ש. עד הכתוב [איכה ג' כ"ג] 'חדים לבקרים הרבה רבה אמוניון', הינו, כי עיקר אמונה הוא להאמין בביטחון משיח, ועל זה הוא עיקר מצות סיפור 'יציאת מצרים', לידע באמנות אומן אשר כימי צאתם מארץ מצרים ארנו נפלאות, והגאולה נקראת בשם 'בקר', כמו'ש [ישעה כ' א' ב'] אמר שומר אתה בקר. וזה י'בה אמוניון', להאמין חדש גאולתנו ופדות נפשנו. אשר 'חדים לבקרים', שהש"ת שמרם בסימן קד"ש, העולה בקר' שמרמז לנו בתחום סיפור יוציאת מצרים בסימן קד"ש, העולה בקר' אמרון'ה, אשר עיקר הוא להאמין שמרש בלב איש ישראל אמונה הגאולה בב'א: ספר אמר נועם על מועדים - לפסח [ט'ז]:

בשאלת החכם העדות והחוקים. ולכוארה איך שואל טעם על חוקה. אך כי באמות כתיב מגיד דבריו כי' חוקיו כ' לישראל שבני' יודיע טעם גם בחוקה והוא ע"י שמאמין ועשה החוק באמות אף בלי הרשות הטעם ע"ז זוכה לידע הטעם ג'ב. והוא עצמו ג'ב אכילת מצה אף שהוא ביל טעמיים רק כמו שהוא. רק שהיא ביל טעמיים אחד אחרים כדי מה שמנוע מאכלים אחרים ע"ז להיות נדבק בטעם המצה. מרギש דביקות במצב אף שאין מטיג הטעם. ו'ש אין מפטירין' כ' ספר שפתאמת - לפסח - תרל"א

וכן על דרך זה י'ל מעשה בר' אליעזר ור' יהושע שהיה מסובין וגוי' הינו שהיה בכח סיורים ביציאת מצרים בגודל אהבה ויראה, המשיכו החכמה ובינה בתפשטותן כנ'ל, ועל ידי זה וباו תלמידיהם, הינו הששה קצוות שנמשכו מהחכמה בינה הנ'ל, ואמרו הגי' זמן קרייאת שמע של שחרית, והتلמידים רמזו להם שפעלו מעבודתם מסיפור זה התעלות הקוצאות להעלויות מ'ן עד המוחין בכוונות קרייאת שמע של שחרית: ספר דברי חיים על מועדים

ויצא לאור ע"מ מכון בית צדיקים - שידלוב סטאנוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה'ק ובונגלייש "באר היטב", ושיעורים
באידיש או ענגלייש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ
או לזכות את הרבים - אח'ב' באפלי מקומות בעולם קע'ה
כ', נא להתקשר להנ'ל, יידכם נפתחי הירצל גאנצוויג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your
friend's addresses to receive a.s.a.p. #1036

הרוצה לזכות את הרבים בהרכבת התורה, ע"דabit הוצאות לדפוס והחישוב הדורי, גליונות וספרים, ואלהקדיש לכבוד שמחה או אירחיש - כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonos and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
ב"ד אין לארח מחדש ספרי 'איסוף גליונות' להוועה יעגבער' ר' הילס,

בשנת תשע"ט, תשע"ע, תשע"ה, וספר 'זאת חביב' מכמה שנים
ב'ד' יצא לאור החדש ספר 'דברי תורה' פ' ושים קדומים - עכשווי גם בכריכה קשה!

The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]